

Važno je voleti svoj posao

Toma Stanković je rođena 1964. godine u Tesliću. Osnovnu školu kao i srednju medicinsku školu završila je u rodnom gradu. Sa porodicom se trajno nastanila u Starčevu 1993. godine. Od 1985. pa do 1993. godine radila je kao vozač tramvaja u Zagrebu, 1995. godine počela je da se bavi cvećarstvom i u tom poslu je do dana današnjeg, Trenutno pod plastenicima u kojima se uzgaja cveće ima 1200 kvadratnih metara a kaže da je u jednom periodu uzgajala cveće na daleko većoj površini. Majka je dvoje dece.

Recite nam nešto o svom rodnom gradu i vašem detinjstvu?

- Teslić je mali gradić na reci Usura u blizini Doboja. Poznat je kao turističko mesto zbog banje "Vrućica". Mogu reći da sam provela lepo detinjstvo u Tesliću, školovala se, odrastala a kasnije život me je odveo na drugu stranu.

Najpre ste se odselili u Zagreb?

- U taj grad sam otišla zbog posla, zaposlila sam se u vojnoj bolnici kao medicinska sestra pa sam tako započela nov život. Nikada nisam volela taj svoj posao u struci pa sam 1985. godine konkurisala u javnom saobraćajnom preduzeću za vozača tramvaja. Želja mi se ostvarila pa sam napokon radila posao koji sam volela. U to vreme nije bilo ništa čudno da žena vozi tramvaj. Imala sam puno koleginica, neke su čak bile vozači gradskih autobusa. Kasnije 1987. godine sam uplivala u bračne vode a 1993. godine sa suprugom i decom doseljavam se u Starčevo.

Tada ste odlučili da uđete u posao sa cvećem?

- Najpre smo renovirali celu kuću, nakon dve godine radova na kući i okućnici moralo se početi sa nekim poslom. Najpre smo u dvorištu kuće postavili nekoliko plastenika, koliko nam je to prostor dozvoljavao i odlučili da gajimo cveće. U početku je to bilo na svega 150 kvadrata. Polako smo se kalili u tom poslu pa je vremenom imalo potrebe da se proširimo i totalno uđemo u posao koji je sada već jedini i primarni od kojeg porodica živi.

Ozbiljan biznis zahteva velika ulaganja i vredan rad?

- Vremenom smo kupili plac u blizini kuće na kojem smo izgradili dva plastenika sa sistemima za grejanje. Morali smo tako da formiramo posao da ne zavisimo od godišnjeg doba. Sada iako je zima naši plastenici su prepuni veselih boja cvetnih dezena. Suprug i ja smo u početku sami radili i stvarali sada su nam deca odrasla pa su i oni u poslu. Što se samog rada tiče, zaista je naporno, sada u ovom periodu na svakih sat vremena mora da se loži u plastenicima pa razmislite koliko je to naporno, mnogo ne prespavanih noći, ne postoje praznici ni odmori. Svaki dan se radi, prvo u plastenike pa se roba vozi u cvećaru u Pančevo, na pijacu u Beograd... Isporučuju se porudžbine, svaki dan od ujutro do uveče a u zimskom periodu rad i noću.

Kolika je potražnja za cvećem na tržištu?

- Svako cveće ima svoju sezonu a od sezone zavisi i potražnja. Trenutno nam je posađeno cveće koje će se pojaviti na tržištu u proleće. Takođe, u saksijama se nalazi cveće koje će se pojaviti na tržištu za 8. mart koji je ujedno dan u godini kada je potražnja cveća najveća. U Pančevu na zelenoj pijaci imamo cvećaru u kojoj svakodnevno porodično radimo. Moram da se požalim da je danas jako teško, morali smo drastično da smanjimo proizvodnju zbog manje potražnje. Platežna moć nam je jako slaba tako da cveće nije nešto bez čega se ne može. Tržište je malo a konkurencija velika, sećam se da smo mi u Starčevu bili jedini uzgajivači cveća a danas ih ima nekoliko. Imam tu sreću da smo zajedno porodično u poslu i da smo u njemu videli egzistenciju samim tim se i trudimo.

Recite nam nešto o sortama koje uzgajate?

- Za osmomartovski program uzgajamo ciklamu, cinerariju, papučicu, primulu... U prolećnoj sezoni u ponudi su sve vrste balkonskog cveća, zimi je u ponudi hrizantema, ukrasni kupus i još mnoge vrste. Da bi posao bio uspešan čovek mora da ga voli, naročito kada je cveće u pitanju. Potrebno je ispuniti sve uslove bez grešaka a bi se biljka pravilno formirala i dala cvet, za to je potrebno puno ljubavi i posla jer sve biljke treba da izgledaju isto a u pitanju je velika količina. Da ne pričam da samo seme mora da bude zdravo i dobrog kvaliteta da bi proizvod imao kupca na tržištu.

Da li postoje neki planovi za budućnost?

- Nemam nekih posebnih planova, rekla bi da imam želju da deca od mene i supruga preuzmu posao a vidim da su na dobrom putu da mi se želja ostvari. Volela bi da sve krene na bolje pa da ponovo osim plastenika imamo otvorene zasade u njivi, to je pokazatelj da je sve krenulo na bolje. Neka deca preuzmu posao a suprug i ja da se penzionišemo, nastavimo da se posećujemo sa starim komšijama jer mislim da smo to zaslužili.